

Josep Rull: «És absolutament lògic presentar esmena a la totalitat als pressupostos de Sánchez»

L'exconseller de Territori, en una entrevista a NacióDigital a Lledoners, afirma que no s'ha d'"apuntalar" el president espanyol i es mostra dolgut pel "nivell de maldat" detectat en les reaccions per la visita al seu fill a l'hospital

Josep Rull, en una imatge d'arxiu al seu despatx de conseller de Territori i Sostenibilitat | Adrià Costa

No ha estat un inici d'any senzill per a Josep Rull (Terrassa, 1968). Empresonat a Lledoners i centrat en la defensa davant del judici imminent al Tribunal Suprem, i en paral·lel a la recuperació de la vaga de fam de tres setmanes que va tancar el 20 de desembre, el 5 de gener va rebre la visita de la família. Després d'una caiguda, el seu fill Roger va quedar inconscient i va haver de ser traslladat d'urgència fins a l'Hospital de Terrassa. La inquietud es va apoderar de la seva cel·la.

"Això va passar a les 12.30 hores i fins a les 17.30 hores no vaig poder anar cap allà. Van ser les hores més llargues de la meua vida", assegura Rull a **NacióDigital** des del locutori número cinc del centre penitenciari de Sant Joan de Vilatorrada. L'entrevista s'ha respost a través d'un qüestionari escrit i s'ha completat amb una visita a Lledoners. L'exconseller de Territori, acusat de rebel·lió i que s'enfronta a una pena de fins a setze anys de presó (<https://www.naciodigital.cat/noticia/166031/consulta/penes/fiscalia/demana/tots/processats/1-o?rlc=p1>), va quedar impactat per la reacció en els mitjans de comunicació espanyolistes al fet que el deixessin sortir momentàniament de la presó.

- **El Suprem ha acabat avalant el permís de la presó per veure el seu fill**
(<https://www.nacioidigital.cat/noticia/171065/suprem/avala/rull/visites/seu/fill/hospital>) .

- Sí. Però m'ha deixat molt impactat el nivell de maldat de determinats mitjans i la brutalitat en les expressions. És un nivell de maldat que no m'esperava, segurament és el que m'ha impactat més des que sóc a la presó. Tot s'hi val, per preservar la unitat d'Espanya. És un terreny de joc en el qual no hi ha límits morals.

- **Com afronta, després, d'això, el judici imminent al Suprem?**

- Amb molta calma i molta determinació. Per bé que la instrucció, o més aviat el simulacre d'instrucció perpetrat per Pablo Llerena, apunta que ens trobem immersos en un procés de naturalesa política, els ho posarem difícil. Tenim el codi penal al costat nostre: no hi ha hagut rebel·lió, ni sedició, ni malversació. Més enllà, farem un al·legat públic en defensa de la democràcia, dels drets i les llibertats públiques i, molt concretament, del dret d'autodeterminació.

- **Quina estratègia de defensa**

(<https://www.nacioidigital.cat/noticia/170998/paperetes/eren/unica/arma/tots/detalls/defensa/rull/turull/sanchez>) **seguirà durant les sessions al Suprem?**

- La pròpia d'una persona innocent, que no s'ha rebel·lat perquè no ha emprat ni ha incitat a emprar la violència, que no s'ha alçat contra l'autoritat establerta perquè actuava sota l'empara de les decisions del Parlament de Catalunya i que no ha malversat fons públics. Defensa tècnico-jurídica, d'una banda: ens carregarem d'arguments pel Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) d'Estrasburg. I defensa política, davant d'una causa general contra tot un país. No desaprofitarem l'oportunitat d'insistir en la idea que el retrocés democràtic que es viu a Espanya, que l'arbitrarietat del Suprem o del Constitucional no és un problema per als independentistes catalans. Interpel·la tothom que cregui en la democràcia, a Catalunya, a Espanya i a Europa.

"Tenim el codi penal al costat nostre: no hi ha hagut rebel·lió, ni sedició, ni malversació. Farem un al·legat públic en defensa de la democràcia, dels drets i les llibertats públiques i, molt concretament, del dret d'autodeterminació"

- **Les línies argumentals dins la sala seran les mateixes per a tots els encausats?**

- Hi ha un tronc comú que despleguem els nou encausats per rebel·lió: posar les urnes no és cap delictes. A partir d'aquí, cadascú se centra en les acusacions directes que se'ns formulen. Concretament, a mi m'acusen d'haver redactat el full de ruta del març del 2015, que de fet és la base d'un programa electoral que va guanyar unes eleccions [amb Junts pel Sí], d'haver participat en reunions per "preparar la independència" i de no haver autoritzat que el vaixell dels *piolins* amarrés al Port de Palamós. És inaudit: per aquestes tres raons em demanen 16 anys de presó i fa més de 300 dies que soc en presó preventiva.

- **Com està preparant la defensa des de la presó?**

- Des de fa dos mesos l'activitat amb els advocats és intensíssima. Ja tenim finalitzats els escrits

de defensa amb la sol·licitud de proves documentals, testificals i pericials. Hem fet sessions teòriques per determinar l'abast material dels tipus penals de rebel·lió i sedició, el darrer dels quals és absolutament imprecís i obre la porta a tota mena d'abusos. I compte perquè la sedició tal com la declina l'Advocacia de l'Estat del govern de Pedro Sánchez -un govern pretesament progressista- colpeja de manera molt severa els drets de manifestació i de reunió. Això, de cara al futur, és petroli per a Vox, el PP i Ciutadans. Les darreres detencions a l'Empordà i al Gironès responen a aquesta involució en drets i llibertats. Un escàndol.

Rull, durant un míting de Junts per Catalunya a Barcelona Foto: Junts per Catalunya

- Ja saben en quin moment exacte seran traslladats a Madrid i a quin centre penitenciari els tindran mentre duri el judici?

- A partir de la setmana del 21 de gener, en qualsevol moment. Tot apunta que la destinació serà la presó de Soto del Real.

- Quina petició fan a la ciutadania de cara a les mobilitzacions que es preparen per al judici?

- Que ens inspirem en allò que va passar a Catalunya el 3 d'octubre de 2017. Mobilitzacions amplíssimes, transversals, cíviques i pacífiques. Hem de desbordar els carrers d'energia positiva i hem de ser capaços de transformar la indignació en iniciativa política operativa. No podem cedir a les provocacions, i no ens hem d'equivocar d'adversari: no és la societat espanyola, sinó l'entramat jurídic-administratiu que prové del franquisme i que no vol deixar que la democràcia alteri la seva concepció d'estat uniforme pel que fa a la identitat, jeràrquic pel que fa al poder i extractiu pel que fa a l'economia. Aquest entramat és la gran amenaça per a Catalunya, però també per a tots aquells sectors de la societat espanyola que voldrien una democràcia moderna, plena, equitativa.

"El judici no es guanyarà o es perdrà en termes jurídics - la condemna pot semblar inevitable perquè tot ha estat muntat per condemnar-nos- sinó que es guanyarà o es perdrà en termes polítics"

- Fa uns mesos, en una entrevista a NacióDigital (<https://www.naciodigital.cat/noticia/162396/jordi/sanchez/no/dono/perdut/judici>) , Jordi Sànchez deia que no donava per perdut el judici. Tenint en compte el relat que ha construït l'Estat, veu possible sortir del Suprem sense ser condemnat?

- No podem donar per perdut el judici. L'absolució és l'única sentència justa. Aquesta afirmació hauria de ser incontrovertible en un estat de dret solvent. Això no obstant, tot apunta que la missió que s'ha autoencomanat el Tribunal Suprem és salvar la unitat d'Espanya, a qualsevol preu, esventrant el Dret si cal. Afortunadament, i aquest és el punt clau que assenyalava Jordi Sànchez, l'estat espanyol està sotmès a tractats internacionals sobre drets humans que, malgrat una pulsio innata per no fer-ho, no pot ignorar. Però no és la sentència el que determinarà si hem guanyat o perdut el judici.

L'hauréu guanyat si podem mostrar al món la rectitud de la nostra causa i de les nostres actuacions. L'hauréu guanyat si reforcem la determinació de la societat catalana a emancipar-se per ser allò que vulgui ser en comptes de resignar-se a ser allò que li deixin ser. El judici no es guanyarà o es perdrà en termes jurídics -la condemna pot semblar inevitable perquè tot ha estat muntat per condemnar-nos- sinó que es guanyarà o es perdrà en termes polítics. Al capdavall, és un judici polític.

- Està preparat per una condemna llarga?

- Sí. I tanmateix quan més dura pugui ser la sentència, més forta serà la causa de la llibertat que nosaltres defensem. Però hi insisteixo: la dimensió pública del judici oral farà més complicada la impunitat de què ha gaudit Larena a l'hora de confegir una instrucció que és un autèntic homenatge a l'arbitrarietat i a la insolvència jurídica.

- En cas de condemnes, quina ha de ser la reacció del Govern? Per ara, la convocatòria d'eleccions sembla descartada.

- La funció del Govern és governar. I Catalunya necessita un Govern que ho faci amb tota l'ambició possible. De fet, el futur dels presos serà més optimista si tenim una Catalunya cada vegada més forta i potent, amb una societat civil i un sector econòmic que s'alliberin de dependències ingrates i una empenta i un dinamisme socials que siguin inaturables. Ni ens interessa col·lectivament ni ens convé a nosaltres personalment que entrem en un escenari caòtic o de frustració paralitzant. Al contrari, hem constatat que el camí cap a la independència serà més llarg i més difícil del que potser pensàvem tots plegats: la primera responsabilitat del Govern és, doncs, enfortir-nos com a país, com a societat, com a economia, perquè sigui d'aquesta fortalesa que la ciutadania determini lliurement, democràticament, el seu futur.

"La funció del Govern és governar. I Catalunya necessita un Govern que ho faci amb tota l'ambició"

possible"

Crec que aquest hauria de ser un objectiu prioritari, estratègic, de l'independentisme. A banda d'això, confiem que hi haurà reacció serena de solidaritat i que, des de les institucions catalanes i la societat, s'emprendran les iniciatives oportunes per condemnar per injusta la sentència i treballar per la seva revocació. Més enllà, si les sentències són condemnatòries, cal reprendre la iniciativa en base a allò que hagi suscitat el càstig penal de l'Estat: l'exercici afectiu del dret a l'autodeterminació. Hi ha d'haver un clam inequívoc a Catalunya que, posar les urnes, ni ara ni mai, no pot ser delictu.

L'exconseller de Territori està acusat de rebel·lió per la Fiscalia General de l'Estat Foto: Adrià Costa

- Què ha de fer, si ampliem el focus, tot l'independentisme? Què cal fer per recuperar la unitat estratègica? Sobre quins puntals s'ha de construir?

- La unitat de l'independentisme és fàcil de definir: volem la constitució de la República catalana com una entitat política comparable a qualsevol estat i basada en els principis democràtics i de respecte als drets humans. A partir d'aquí, visió estratègica i gestió intel·ligent del temps. Cal posar en valor tot el que hem après fins al 27 d'octubre. Per fi tenim una cartografia clara del que hi ha a l'altra banda del mur. No podem negligir aquesta informació tan valuosa. Ara ja sabem quins camins són possibles i quins altres, inviables. Sobre la majoria imbatible de la democràcia i la defensa dels drets i les llibertats públiques, hem d'anar fixant les diferents etapes de futur.

"Hem de ser capaços de visibilitzar el projecte republicà a través de l'acció de Govern"

Hem de ser capaços de visibilitzar el projecte republicà a través de l'acció de Govern, desplegant una agenda modernitzadora i social, ambiciosa i solvent. I aquí tenim molta feina feta. Quan es va aplicar el 155 al departament de Territori i Sostenibilitat, l'impacte va ser molt tènue: no entenien les nostres polítiques, eren massa avançades. Parlo de canvi climàtic, de gestió del cicle de l'aigua, d'economia circular, d'ordenació del territori, de mobilitat sostenible. Hem bastit un model propi de progrés i de benestar que connecta amb els models més potents d'Europa. Cal, doncs, continuar fent tangible el país millor que significa la República.

- Com es viuen des de la presó les discrepàncies estratègiques de l'independentisme? Es traslladen en el dia a dia?

- La pluralitat i la complexitat de l'independentisme és una realitat i una gran virtut. En el fons, això representa perfectament la realitat de la societat catalana: la gent té opinions molt variades sobre gairebé tot, però en els moments necessaris emergeix una unitat sòlida, capaç de resistir els durs embats que rep. Continuo confiant en aquesta capacitat d'entesa quan cal de debò. Prefereixo aquesta pluralitat, de vegades molesta però globalment enriquidora, de l'independentisme que la unitat monolítica, grisa i empobridora de l'unionisme.

"La relació entre dos dirigents de la dimensió política de Puigdemont i Junqueras no vol intermediaris"

- En quin punt es troben les relacions entre Carles Puigdemont i Oriol Junqueras? Faran un gest conjunt abans del judici?

- Els ho han de preguntar a ells. La relació entre dos dirigents de la dimensió política de Puigdemont i Junqueras no vol intermediaris.

- Jordi Cuixart sostenia aquest dimecres en una entrevista a Catalunya Ràdio (<https://www.naciodigital.cat/noticia/171017/cuixart/calen/nous/lideratges/no/es/pot/governar/pais/des/preso/exili>) que es necessiten nous lideratges, que no es pot governar des de la presó.

- La nostra pretensió no és aquesta.

Rull va estar empresonat a Estremera un mes durant el 2017 i torna a estar privat de llibertat des del març de l'any passat Foto: Junts per Catalunya

- D'aquí a una setmana es funda la Crida Nacional per la República. Quina relació ha de tenir amb el PDECat?

- Quan va sorgir la idea de la Crida, es va pensar com un moviment polític que aixoplugaria tant partits independentistes com col·lectius de persones independents dels partits. És cert que, d'aleshores ençà, l'únic partit que s'ha mostrat receptiu a aquesta proposta és el PDECat i el que representa Junts per Catalunya (JxCat). Lògicament, la situació canvia i ara la Crida s'enfoca més com un moviment integrat per persones a títol individual que per organitzacions. No és fàcil, doncs, definir aquesta relació. S'haurà d'anar construint amb el temps i, lògicament, la clau la tindran les persones que estiguin tant al PDECat com a la Crida: han de saber fer de pont de manera eficaç, que ajudi a sumar.

- Què diria a aquells dirigents del PDECat que són menys partidaris de sumar-se a la Crida?

- No només dirigents. També hi ha associats que han expressat els seus recels i, si m'ho permeten, em dirigiré a aquests. En primer lloc, vull dir-nos que els entenc. Des de les últimes eleccions municipals, hem trencat CiU, hem superat Convergència, hem creat el PDECat, hem creat JxCat i hem impulsat la Crida, i a més molts d'ells són d'Òmnium o de l'ANC. Són canvis vertiginosos, en la magnitud i en la velocitat. El més normal és que aquest associat o associada pregunti per la bondat de tots aquests canvis. Però la resposta és rotunda: l'independentisme necessita instruments d'expressió majoritària per poder transformar de manera positiva la realitat i guanyar la independència de Catalunya. La Crida és una oportunitat i neix amb aquesta vocació que, tanmateix, té un caràcter temporal. En aquest context, el PDECat no s'ha de dissoldre, ha de poder continuar fent política i ha de poder capitalitzar el seu capital humà, de bagatge i ideològic, perquè l'espai convergent continua essent molt important per entendre com és el país i per afrontar els reptes de futur.

- **Tem que hi hagi una escissió?**

- No. Sabrem aprofitar l'oportunitat que representa la Crida per continuar construint el projecte republicà. Em preocupa, però, la inhibició de gent que podria aportar molt al projecte de la Crida si s'hi sentís còmoda i reconeguda.

- **Jordi Sànchez serà el president de la Crida? Vostè formarà part de la direcció?**

- El president i la direcció de la Crida els escollirà l'assemblea del proper 26 de gener. I jo estic a disposició de l'assemblea. Estic segur que hi haurà les millors persones al capdavant perquè l'aposta per un projecte com aquest, que reculli l'esperit de l'1-O, és estratègic per al país.

"El PDECat no s'ha de dissoldre, ha de poder continuar fent política i ha de poder capitalitzar el seu capital humà, de bagatge i ideològic"

- **El debat és intens al PDECat, també arran dels pressupostos generals de l'Estat (<https://www.naciòdigital.cat/noticia/170362/estrategia/madrid/enc/pdecat>) . L'independentisme ha de facilitar-ne la tramitació?**

- No crec que l'independentisme tingui l'obligació moral de facilitar-los ni la d'impossibilitar-los. En conseqüència, la seva posició ha de venir determinada per aquells elements polítics generals o vinculats als pressupostos que puguin representar un progrés per a les institucions i per a la societat catalanes. He dit elements polítics, no pas econòmics. No es tracta d'intentar seduir-nos inflant determinades partides. Això podia haver funcionat en el passat, però avui ja no. Hem de veure, doncs, què està disposat a oferir-nos políticament el govern socialista a canvi del nostre suport. Ara mateix no hi ha res damunt la taula. En aquest context, és absolutament lògic que s'hi presenti una esmena a la totalitat. En un altre ordre de coses, em preocupa que estiguem permanentment ubicats en el marc mental de l'Estat. Són més rellevants els pressupostos de la Generalitat.

"Crec sincerament que Pedro Sánchez, tot i oposar-se radicalment a la independència de Catalunya i haver avalat el 155, no és el mateix que els tres partits de la dreta espanyola"

- **La consellera Dolors Bassa, empresonada com vostè, deia que no s'havia de deixar caure Pedro Sánchez (<https://www.naciòdigital.cat/noticia/170383/bassa/no/podem/deixar/caure/sanchez/alternativa/es/molt/pitjor>) davant del perill d'un tripartit de dretes format per PP, Ciutadans i Vox. Hi està d'acord?**

- Crec sincerament que Pedro Sánchez, tot i oposar-se radicalment a la independència de Catalunya i haver avalat el 155, no és el mateix que els tres partits de la dreta espanyola, que

només estan separats per les agendes personals dels seus dirigents, no pas per discrepàncies de fons. No em sembla que Sánchez vulgui crear sistemàticament una crispació artificial a Catalunya com han intentat activament els altres. Ara bé, hem de veure si és prou valent per no caure en el parany que li ha posat la dreta, amb la complicitat d'alguns barons del PSOE: que assumeixi el discurs d'odi contra Catalunya o no serà un bon patriota espanyol, amb el cost electoral que es pensen que això suposa. És un dilema que ha de resoldre ell. Però, a diferència de Rajoy, que havíem d'aprofitar qualsevol escletxa per fer-lo caure, no crec que hàgim d'ajudar a fer caure Sánchez. Però això no comporta que l'hàgim d'apuntalar a qualsevol preu per l'única raó que els altres són pitjors -que ho són. La solució torna a dependre només d'ell.

"[Sobre els pressupostos] La posició final l'han de fixar els partits amb representació a Madrid. El desllorigador passa perquè es reconegui el nostre dret a decidir"

- **Quin gest hauria de fer Sánchez per aprovar els pressupostos? El Govern li demana una taula de diàleg bilateral i mediadors neutrals**
(<https://www.naciondigital.cat/noticia/170966/govern/insisteix/demanar/sanchez/taula/negociacio/amb/mediadors/neutrals?rlc=p1>) .

- Una prèvia: fa la sensació que al president del govern espanyol no li interessa que s'aprovin els pressupostos amb el suport dels independentistes. Aquells barons socialistes, abans d'unes eleccions municipals i autonòmiques, no l'hi perdonarien. És molt complicat negociar amb algú tan feble i tan escàpol. Dit això, la posició final l'han de fixar els partits amb representació a Madrid. El desllorigador passa perquè es reconegui el nostre dret a decidir. I sobre aquesta base, que es demostrï la voluntat de trobar solucions polítiques en el marc d'un diàleg bilateral i serè. És el que una majoria de ciutadans reclama. No fer-ho és obstinar-se a negar la realitat. Calen fets concrets. D'altra banda, i en l'àmbit dels gestos més enllà dels pressupostos, el govern de Sánchez ja triga a demanar perdó en nom de l'estat espanyol per la violència que la Guàrdia Civil i la Policia Nacional espanyola van exercir contra ciutadans indefensos l'1-O.

Rull i Turull, abans d'entrar al Tribunal Suprem el 23 de març de l'any passat Foto: ACN